

caelestes juvenes, praesente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animae, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum caelestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate trienniali spacio toleranda Christianum animi robur, supra aetatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparae Virginis monitu, quae Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dista Societati Iesu, ingenti plausu tunc recens natae, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itinere necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratrecitatis equis eum quaerente, divinae gratiae praesidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum caelesti pabulo in via recreatus.

Societatis Iesu tyrocinium, Dei amore inflammatus, nit, & pic obit

§.2. Aliquantulum in famulatu Seminarii Diligentis in Dicecesi Augustana, tanquam Religiose vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitae discrimina ingressus, inque tyrocinium Societatis Iesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Praeposito Generali, admissus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicua pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salezio, singulari praeconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris aestu ardere visus est, ut brumali tempore peccus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatae salutis 1618. die festo, ut praedixerat, Deiparae Virginis in Caelum assumptae, decimo octavo Kal. Septembris, anno atatis xviii, regularis tyrocinium mense decimo.

Stanislaus miraculis elati exuviae incorruptae, proque eorum Canonis adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§.3. Mirae innocentiae adolescentis exuviae biennio ab ejus depositione incorruptae, suavi- que odore perfusae repertae sunt. Postmodum triumphalem in caelesti Hierusalem servi sui gloriam, quem pia memor. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniae in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini preliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Iesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicis mem. Praedecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Christianorum veneratione dignissimis, per Stanislaus preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniae Regibus Sigismundo Uladislae, & Ioanne Casimiro, de eo Sanctorum Canonis adscribendo actum est, praecipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium

a Societate Iesu, itemque a Clero Seculari totius Poloniae, magnique Ducatus Lituaniae, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulgit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit alius venerandae mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

Poloniae, & Lituaniae patronus datur; de quo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo Decretum vulgatur

§.4. Denique Stanislaus virtutibus per Clementem X. qui cum Poloniae, & Lituaniae primum apud Deum patronum adsignavit, unde quaque adprobatis, pia quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorem Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemniter rem tantam abfolveret, viam universae carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romae praesentium, gestis Beati Stanislaus rite perpenis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicae Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Iesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicae Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendae solemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus sole innotuit inter Sanctos communitate

§.5. Mox per orationes, jejunia, & elemosinas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quae ex Sanctae Romanae Ecclesiae disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislaus Sanctorum Confessorum Canonis adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. Tit. Sancti Bartholomaei in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatum, ad honorem Sanctae, & individuae Trinitatis, fidei Catholicae exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicae Vaticanae praesentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaus Kostkam Polonum, Societatis Iesu Novitium, de cuius Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Iesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canonis adscribendum decrevimus, & definivimus, prout praesentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eundemque per omnes Christianos, tamquam vere Sanctum, honorari mandavi-

davimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem aedes sacrae, & Altaria, in quibus incrementum Sacrificium Deo offeratur, edificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus solemnia, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Sacrae ejus exuviae vilitantibus peculiaribus Indulgentiae conceduntur.

§.6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christianis vere poenitentibus, & conellis, qui eodem solempni die in honorem Beati Stanislaus quotannis ad ejus exuvias, quae in aede ad honorem Beati Andreae Apostoli Deo sacra in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis poenitentis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in ejus Canonizatione.

§.7. Postremo gratis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Stanislaus Kostkae, & Aloysii Gonzagae solempni oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missae Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christianis tunc praesentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§.8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concessio omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in secula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Stanislaus Kostkae peccatis nostris indignationem suam avergens, ostendat nobis faciem misericordiae suae, immittatque timorem sui super gentes, quae non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Haec litterae Apostolicae ubi quae fides oblineant.

§.9. Ceterum quia difficile foret, praesentes nostras litteras ad singula loca, ad quae opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae munitis, eadem ubique fides habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

Nemo est infringere audeat.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, Statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vigesimo sexto, pridie Kal. Januariarum Pontificatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

Ego Benedictus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

- Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.
Ego Petrus Episcopus Sabiniensis Cardinalis Orsibonius S. R. E. Vicecancellarius.

- Ego Laurentius Episcopus Tuscananus Cardinalis Corsinus.
Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.
Ego Philippus Antonius Tituli Sanctae Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.
Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Sancti Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.
Ego Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Miranda.
Ego Joannes Antonius Tituli Sancti Calixti Presbyter Cardinalis de Via.
Ego Antonius Felix Tituli Sanctae Balbinae Presbyter Cardinalis Zondadarius.
Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.
Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.
Ego Melchior Tituli Sanctae Mariae Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.
Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Utricoli Presbyter Cardinalis Bentivolis de Aragonia.
Ego Ludovicus Tituli Sanctae Priscae Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
Ego Joseph Tituli S. Susanna Presbyter Cardinalis Pevera de la Cerda.
Ego Alvarus Tituli S. Bartholomaei in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Penitentiarius.
Ego Joannes Baptista Tituli S. Martini in Merulana Presbyter Cardinalis de Altieri.
Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marafiscus.
Ego Nicolaus tit. S. Mariae in Domnica Presbyter Card. Colsica.

tenta Conventus prefati, & Hospitalis Sancte Catharinae paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta praestandi eodem modo, quo moderuo Priori Provinciali ante hac subministravit, & adhuc de praesenti subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quem admodum plenius continetur in Decreto a Definitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, vide licet.

Decretum praedicti.

§.2. *Adi 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Banfi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioacchino Maggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & Io Infraferitto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerato le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono tra loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti della residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente soggetto alla giurisdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come nell'altri Conventi della Provincia, Et che chiesse il parere de' Padri Congregati questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un Convento conforme alla proposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fu assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San Gio: Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la poverta del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30 Aprile 1685. de Mandato Santissimi Domini Nostri Innocentii Papa XI. fu risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescomi e Regolari l'approvazione con formale Memoriale, in cui esponga l'utile, e necessita del sudetto Decreto. In oltre &c. In fede &c. Praesens copia extracta fuit a Libro Congregationum Definitiviarum Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem praesentes mea manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis communi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybitae Urbis die 6. Decembris 1726. = Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.*

Decretum Provinciale Ordinis

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio sub jungebat, praedictus Joachinus praemissa, quo firmitus subsistant, & serventur exactius Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communi si summopere desideret; Nos ejusdem Joannis

votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§.4. Decernentes ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectivae inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciae, & Conventum praefatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum, quomodolibet confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

CLXV.

Abrogantur exemptiones, & privilegia personalia quaecumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciae Portugalliae concessa.

Dati. 10. Janii 1727. Au. 2.

A Clem. XI. Const. 1703. Maji 10. P. 3. revocata fuerunt conventualitates perpetuae a Prioribus dicti Ordinis, et a Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiae, et Castellae eorundem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christianissimum quorumlibet praesertim Regularium vitam profitentium salubriter dirigendum sollicitis studiis intendentes, quae felici eorum statui obesse, aut in observantia regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis

Exordium.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam praefata privilegia itrospiciunt.

ex alto conceditur submoveamus, prout conspiciamus in Domino expedire.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expresse professus Provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earundem Hispaniarum, ac Portugalliae, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictae Provinciae a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quae Priori Generali Congregationis praefatae competeat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber aditum Priorum Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerisque Fratres Provinciae praefatae ab officis, quae juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub praetextibus exemisset, aliisque privilegiis, & praerogativis donasset, per quae Superiores Conventuum dictae Provinciae impediabantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & praerogativas hujusmodi a Sedis Apostolicae in praedictis Portugalliae & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eisdem Nuncios familia Indulta concedi obtinuisent.

§.2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictae Congregationis delatis, ac perpenis per eum gravibus malis, ac turbis, quae exinde investa fuerant in Universam Provinciam praefatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsitan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerant, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officis exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suae aetatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut praemittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, aegrotis in eorundem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existentium in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis dictae Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provinciae, Conventus, & Hospitalia praedicta accipiebant, illasque provide per eundem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres praedicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Praedecessorem nostrum desuper recursum, idem Clemens praedictus Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimoda executioni demandari, unde Nuncius praetatus acceptum a Clemente Praedecessore mandatum Priori Provinciali dictae Provinciae statim renuntiavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione

A Nuncio Apost. Portugalliae praedicta omnia semel ac iterum revocata.

sub poena privationis officiorum tam per Fratres lic exemptos quam per ipsum Priorem Provinciale in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

Causae hujus Constitutionis

§.3. Cum autem sicut eadem expositio sub jungebat fratres praedicti ad eludendum edictum praefatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commisiones a Sede Apostolica super mantentione in eorum praesentis exemptionibus nulliter, & subreptivae impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiam nunc confovere praesumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignemur. Nos igitur eundem Ignatium specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones praefatas, & quaecumque privilegia, & Indulta personalia, praerogativas, & immunitates fratribus dictae Provinciae quovis titulo, praetextu, causa, & occasione, tam a praedicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciae, & Congregationis praedictarum Superioribus, quam a Sedis Apostolicae in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & praeter Regularia eorundem Provinciae, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo annullamus, & cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & edicta vacua esse, & fore, neminque ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activae & passivae poenis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictae Provinciae, ut quam primum praesentes nostrae litterae ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciae ejusmodi exemptiones, privilegia Indulta, praerogativas, & immunitates habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciae, & congregationis praedictarum statuta, omni, & quacumque appellatione reclamatione, & recursum remotis compescendo.

Proces praesentis abrogationis coactionis.

Abrogatio praedictorum privilegiorum

§.4. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis litteris Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, praerogativarum, & Immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordina-

Clausula derogatorie.

tio.

Ego Nicolaus Maria S.R.E. Presbyter Cardinalis Lercarius.

Ego Frater Laurentius S.R.E. Presbyter Cardinalis Cozza.

Ego Benedictus S. Maria in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.

Ego Laurentius S. Agathe ad Montes Diaconus Cardinalis de Albertis.

Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.

Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.

Ego Alexander S. Maria in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.

Ego Alexander S. Maria de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.

Ego Nicolaus Sancte Maria ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

V I S A

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CLXIII.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P.2. & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P.4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciae Bethicae Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime praeteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta ni-

mirum Magistrorum numerus, qui praeteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis praefati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet =

§.2. Ego infra scriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papae Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit = Etsi praefati Ordinis vestri = ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est = In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciae Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provinciae Aragonensem, & Bethicam hoc praeter ceteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistris in posterum constituantur triginta sex; in Bethica vero triginta: nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magistris jam collatis viginti novem in Bethica, & triginta quinque in Aragonensi superstitibus Magistris remanserint. Certum autem, quem ad finitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa facultate liceat praeterire, et excedere, quavis consuetudine, quae in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusia 5. Novembris 1726. = Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Rocchenis Ordinis Secretarius = Similiter fidem facio praedictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papae lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse = Idem qui supra Ordinis Secretarius =

§.3. Cum autem, sicut eadem Expositio subiungebat, dictus Franciscus praemissa quatenus ad dictam Provinciam Bethicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri, necnon dubia, quae super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum praesertim, quoad dictam Provinciam Bethicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui

Decretum Capituli Generalis.

Preces Provincialis Provinciae Bethicae.

Confirmatio relati Decreti.

Ordinationes nonnullae.

si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bethica praefinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus praefatus quomodolibet augetur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quae dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censetur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quassam felic. record. Innocenti Papae XII. Praedecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditis literis distributus reperitur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magistrorum suae amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciae quae ceteris multo major existit, octo, partialitati Extremae duae duo, & totidem, Magisteriorum partialitati Hispanensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut praemittitur, auctis, aequa ratio distributionis pariter serventur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabiliatur. Praecipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciae, ac tria Extremadurae, ac totidem Magisteria Hispanensi partialitatis praedictae assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciae partialitatis viginti, ac quilibet e reliquis duabus Extremadurae, & Hispanensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum, locus esse debeat, in eorum collatione omnes, & singulae conditiones, ac solemnitates, quae in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciae praefata ab eodem Innocentio Praedecessore per memoratas suas literas confirmatae servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis, viginti novem in Provincia praedicta superstitibus remanserint, a Nobis factam, ut praefertur, sine praedicti numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigesimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigesimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo praefato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensa forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unus, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris relictis, reliquae eis desititae remaneant, quibus Officia dictae Provinciae demandentur, quae secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provinciae consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictae Provinciae incommodum non sinaturba, ac publica quietis perturbatione adferre posset.

§.6. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciae, & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praesentium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praesentium effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CLXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinae Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Da 17. Januarii 1726. An. 3.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Priorem Provinciale Provinciae Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctae Mariae de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enaras ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariae Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subiectus reperitur residentiae praedicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quae exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, avertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter existenti Priori Provinciali Provinciae praefatae Conventum, & Hospitale Sanctae Catharinae in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctae Mariae de Pace, atten-

Expositio facti.

tionibus Apostolicis, necnon Provinciae, et Congregationis praedictarum, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, et literis Apostolicis quibus Provinciae, et Congregationis praedictarum hujusmodi superioribus, et personis sub quibuscumque verborum tenoribus, et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, et derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, infererentur, et exprimerentur, iisdem praesentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CLXVI.

Dat. 14. Janu. 1727. Ann. 3.

Conceditur Fratribus Carmelitae antiquae Observantiae Provinciae Portugalliae facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una Missa solemniter.

De jure suffragandi pro Fratribus dicte Provinciae vid. aliam hujus Const. ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici propositae causae ad eum impellendum, ut praedictam facultatem concedat.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciae Portugalliae Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquae Observantiae, quod Conventus ejusdem Provinciae non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Capellanis antiquis, & modernis in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere Missarum ab aliquot Christianissimum Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmo-

di reddituum pars, aut adeo tenuis existit, ut elemosyna manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperitis bonorum proprietatibus plane disperit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit, unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Capellanis majoris elemosynae nuncupatis percipiuntur conjuncti congruae sustentationis Religiosorum Conventuum praefatorum, & maxime Conventus Ulyssiponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem Conventuum reedificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricae, paramentis, aliisque expensis, quae pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum causam quatuor millia Cruciatorum monetae illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis infunduntur, prout ex libris Sacrarum dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expensae hujusmodi absque nota, & Fidelium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliae Divinas functiones splendide, & magnifice peragere mos est. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes praedicti eo, quod redditus praefati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, elemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis praesente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quae Missae majoris elemosynae esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum praedictarum minoris elemosynae, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpti, ac pro Religiosis defunctis, & quaternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus supra dictae Provinciae has Missas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolute generali quolibet mense loco Missarum praefatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciae Bathicae ejusdem Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Praedecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes praefati humiliter supplicari fecerunt, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§.2. Nos igitur pro paternae, qui Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratae Provinciae, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciae, & Ordinis praefatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dicte Provinciae Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia ratione Capellaniarum praedictarum incumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris elemosynae, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis praedicti, seu quae ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolute generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium, de specialis dono gratiae, quae non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsamque Conventum, ac illius Fratres per Missae cum Anniversario, & absolute generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum praefatorum auctoritate, & tenore praedictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula de rogatoria.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, Provinciae, ac Conventuum praefatorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Preces, & vota praedictorum Fratrum.

CLXVII.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executionem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciae Portugalliae. Dat. 13. Feb. 1727. An. 3.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Janu. 10. P. 3. & Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciae Andalusiae & Castellae eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Iguatii Xavier Fratris expressae professe Provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literae in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§.2. Benedictus PP. XIII. ad futuram rei memoriam. Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christianissimum quorumlibet, praesertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum sollicitis studiis intendentes, quae felici eorum statui obesse, aut in observantiae regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expressae professe Provinciae Portugalliae Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliae, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existentium Priori Provinciali dicte Provinciae a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposito eam ipsam in dictam Provinciam, quae Priori Generali Congregationis praefatae competeat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens: perosque Fratres Provinciae praefatae ab officiis, quae juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub praetextibus exemisset, aliisque privilegiis, & praerogativis donasset, per quae Superiores Conventuum dicte Provinciae impediuntur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & praerogativas hujusmodi a Sedis Apostolicae in praedictis Portugalliae, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinissent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dicte Congregationis delatis, perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quae exinde invecata fuerant in universam Provinciam praefatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim

Defertur praedictae Li. torae Apostolicae ejusdem Benedicti hac super te.

circiter, & forsam ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis...

§.3. Cum autem sicut eadem expositio sub- jungebat fratres predicti ad eludendum edictum prefatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commissiones a Sede Apostolica super Manutione in eorum pretenfis exemptionibus nulliter, & subrepticie impetra- verint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus, non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiam num confovere presunt...

Abrogatio predictorum privilegiorum.

fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cetero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, eo definitur debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sancte obedientie, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activae, & passivae poenis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictae Provinciae, ut quamprimum presentes nostrae littere ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciae ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prerogativas, & immunitates habentes illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles oportunitus Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciae, & Congregationis praedictarum statuta omni, & quacumque appellatione, reclamacione, & recursum remotis compescendo. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis litteris Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prerogativarum, & immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciae, & Congregationis praedictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis, quibusvis Provinciae, & Congregationis hujusmodi Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogacione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferrentur, & exprimerentur iisdem partibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhibere ut si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

§.4. Nunc autem easdem litteras debite executioni, ut par est demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiae prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-

Ec-

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum, fore censentes, supplicationibus ejus nomine denuo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchae Ulyssiponen. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per praesentes, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios easdem praesentes, & praesertim litteras, ac in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejusdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in praemissis interesse habentium fuerint requisiti, sollempniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant omnia, & singula praemissa ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussa observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, et facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimumque super his haberi servatis processibus, censuras, et poenas ipsas, etiam juratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Deputatio ejusdem Patriarchae, five ejus Officialis in Executionem praedictae Constitutionis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula De rogatoria.

§.5. Non obstantibus se.re. Bonifacii PP.VIII. praedecessoris nostri de una, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium in Judicio non trahatur, aliisque constitutionibus, et ordinacionibus Apostolicis, necnon omnibus, et singulis illis, quae in litteris praesentibus concessimus non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CLXVIII.

Dat. 14. Febr. 1727. An. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebraeos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo.

Inn. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 10. P. 3. reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, & Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neopbitorum quoad temporalia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. E Manavit nuper a Congregatione S.R.E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus haereticam pravitatem generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanae, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariae super Minervam coram Eminentiis, & Reverendissimis DD. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Haereticam-

Decretum praedictum.

pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

§.2. Cum plures exorta sint controversiae super intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebraeos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptisimum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores praedicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Testes qui Hebraeos denunciabunt, sive mares, sive foeminas de declaratione animi suscipiendi Baptisimum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente praescribenda cum speciali monitione relevantiae juramenti in scriptis coram eodem R. P. D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen praefatum subscribere debeant, & quatenus duo Testes sint de loco, tempore, & occasione testes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate, & constantia declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptisimum explorentur. Si autem Testes erunt singulares, vel unus adest Testis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem, & Testium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, sed per R. P. D. Vices Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Ecclesia, vel alio loco sibi beneviso, & intra tempus necessarium, & opportunum juxta facti speciem, & circumstantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices Gerentis eorum voluntas exploranda erit. = Antonius Lacionus S. Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius = Loco * Signilli.

§.3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujusmodi robori, exactaque illius observantiae per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine Decretum praesentium tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeferi, pretendi, vel intelligi nunquam possent plenissime supplemus, & sanamus.

§.4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definituri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

A a 2 §.5. Non

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.